

ÜZENET

A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓI GYÜLEKEZET
HETILAPJA – IV. ÉVFOLYAM – 50. SZÁM, 2011. DEC. 11.

Kedves Testvérek!

Elolvasva a mai igét egy kérdés vetődik fel az emberben: ennyi? Ennyi az én életem, ennyi volt számomra a lét, ilyen kevés adatott. Ezek a kérdések nagyon intenzíven vetődnek fel így év vége táján, hogy megint elszaladt felettünk egy év, és az előző karácsony, újév mintha „tegnap lett volna”, legalábbis úgy érezzük. És mivel tudjuk, hogy egy teljes év telt el, ezért valóban úgy érezzük, hogy egész életünk olyan, mint a lehelet.

Azért azt kell mondanom, hogy nem egészen. Einstein óta tudjuk, hogy min-

gyon érdekes kérdést is feltesz: mennyire is vesszük bele terveinkbe Istent? Mennyire számolunk az Ő terveivel, elgondolásaival? Ebből a szempontból a mai ige különösen is aktuális a mai ember felé, aki egy kicsit hajlamos elbizakodni. Pedig lehet, hogy jó lenne abból a szempontból is visszatekerni az idő kerekét, és végignézni az évet, hogy Isten hányszor is óvta meg az életemet olyan veszélyekkel szemben, melyeket előre nem láthattam. Ha ezt számba vesszük, az bizakodással tölthet el a jövőre nézve is, hiszen reménységem van

„a ti életek olyan, mint a lehelet”

Jak 4,14

den relatív. Így az idő is. És az idő, bizony szalad, ezt valóban így év vége körül érezzük a legjobban. És elgondolkodunk saját múlandóságunkról, még akkor is, ha máskor erre nem gondolunk, más természetű gondok és problémák foglalkoztatnak, más felé orientálódik figyelmünk. De, ahogy a Példabeszédek könyve írja, mindennek rendelt ideje van. Ilyenkor, év vége felé a számadásnak, egy kicsit a múltba nézésnek van itt az ideje. És ahogy már mondtam, felvetődik önkéntelenül is a kérdés az ember múlandóságáról, arról, hogy mennyi is az életünk.

A mai ige ennek kapcsán egy másik na-

arra, hogy életem Istennél van elrejtve. Reménységem, de semmiképpen nem okom arra nézve, hogy elbizakodjak, és felelőtlenül cselekedjek. Isten megóv, de rám is felelősséget hárít. Ez benne a csodálatos, hogy Isten nem bábusnak tekint az embert, hanem felelős lénynek. A mai ember életében az arányok egy kicsit eltolódtak. Ma még inkább szeret az ember saját magában bízni, saját magát előtérbe tolni a tervei során. Pedig ebben nem sok változás van. Akkor is, és ma is Isten az Ura az ember életének, és nincs, és nem is lehet semmi Nélküle.

Ezután a kis kitérő után folytassuk el-

mélkedésünket az időről. Azonban van az időnek egy másik értelmezése is, illetve lehet az idő kérdését egy másik összefüggésben vizsgálni. Úgy, hogy az idő Isten ajándéka, kegyelmi idő. Ha ebben az összefüggésben vizsgáljuk az idő kérdését, már nem is annak hossza lesz számunkra a legfontosabb kérdés, hanem az, hogy az hogyan telik. Metodista testvéreink nagyon bölcs megközelítést alkalmaznak a kérdésre: dolgozz úgy, mint ha örökké élnél, és imádkozzál, mintha már holnap meghalnál. Hogy őszinte legyek, ettől jobb megközelítést, ennél gyakorlatibb tanácsot én sem adhatok. De mindenképpen szabad jelenlegi életünket kegyelmi időnek, Istentől rendelt ajándéknak tekinteni. Ha tehát abból a szempontból tekintek vissza az elmúlt esztendőre, hogy Isten megajándékozott egy esztendővel, és velem volt, akkor már más lesz a visszatekintés, és már nem lesz szörnyű felismerés, hogy eltelt egy újabb év az életemből. A kétségbeesés átadja helyét a hálaadásnak, a jövő évtől való félelem pedig a boldog reménységnek.

A kilencvenedik zsoltár az ember várható élettartamát hetven legfeljebb nyolcvan esztendőben határozza meg. Ma talán mintegy tíz évvel ezt az orvostudomány fejlődésének köszönhetően megtoldhatjuk. Azonban akár hogyan is fejlődik az orvostudomány mi is ez a néhány évtized az örök élethez képest? És itt van az igaz, nagy reménység. Eltelt egy esztendő az életünkben – igaz, de nem annyira szörnyű, ha az örökké

valóság van előttünk. Így tényleg relatívvá, sőt nagyon relatívvá válik az idő, illetve annak jelentősége. A földi lét értelme is átértékelődik. Nem a cél lesz, hanem a felkészülési idő az örökéletre. Nem az itt és a most lesz csak a fontos, hanem az is, amiért ez az idő adatott.

Advent harmadik vasárnapja van, és lassan elközelel a karácsony szent ünnepe. Amikor megállunk majd a betlehemi jászol felett elgondolkozhatunk erről is. Mennyire is fontos az idő? Hiszen több, mint kétezer évvel ezelőtt történt, és még ma is aktuális. És Jézus élete is. A földön csak 33 évet töltött (ez már akkor sem volt túl sok), és mégis megváltozott tőle a történelem, és legyőzött az ösellenség, a halál. Ha pedig ezt is figyelembe vesszük, akkor végképpen relatívvá válik az idő kérdése. Hiszen nem a hossz, hanem annak a kitöltése, a küldetés betöltése lesz a fő kérdése életünknek.

Az életünk olyan valóban, mint a lehelet. Illetve olyan lehet. De a lehelet az élet alapfeltétele. Akár milyen rövid is, nélküle nincs élet, lélegzetvétel nélkül nem lehet élni. És a mi rövid életünk másoknak lehet lehelet, használhat fel bennünket Isten arra, hogy mások életét szebbé tegye általunk. Kérjük Istent, most, hogy készülünk az ünnepre, de készülünk az új évre is, hogy használjon fel minket arra, hogy életünk az másoknak legyen életet adó lehelet.

Ámen!

(Elhangzott 2011. december 4-én.)

IGEHIRDETÉS LOVOSICÉBEN

December 11-én került sor az **első református istentiszteletre Lovosicében**. A városban kisebb létszámú, de aktív magyar kisebbség él. Isten iránti hálaadással meg kell állapítani, hogy ez már a másodig csehországi város Brünn után, ahol lehetőség nyílt magyar istentisztelet tartására. Az alkalmon 9-en jelentek meg, és igény látszik rendszeres (jelenlegi tervek szerint évi négy) istentisztelet tartására. Az ige Jak 4:14 volt, mely szépen igazodott az adventi, év végi ünnepekörhöz és az év vége gondolatköréhez.

Az észak-csehországi magyarság ismert, nagyon szomorú történelmi körülmények között jött létre. Egy olyan közösségről beszélünk, mely távol az anyaországtól, de még a nagyobb tömbmagyarságtól is nagyon erősen ki van téve az asszimiláció veszélyének. Éppen ezért nagy szükség van ott az ilyen természetű megerősítésre, és természetesen a lelki táplálékra is. A helyi baptista gyülekezet imaterme adott otthont az istentiszteleti alkalomnak. Ezúton is szeretnénk köszönetet mondani baptista testvéreinknek a segítségért.

SOLI DEO GLORIA!

-éles györgy-

SOLI
DEO
GLORIA!

SZERETETVENDÉGSÉG '11 – KÉPEKBEN...

A Mille Domi kórus
szolgálata (kamarakórus
felállásban)

Új barátok...

...és barátnők...

Luca baba
első
Mikulása

...oszlopos
istentisztelet-
látogatók

Csoportkép a Mikulással és manójával

KÖSZÖNJÜK MINDENKINEK, AKI ELJÖTT
ÉS (EZZEL IS) HOZZÁJÁRULT A GYÜLEKEZET
IDEI KARÁCSONYI SZERETETVENDÉGSÉGHEZ!

GYÜLEKEZETI ALKALMAK

Istentisztelet (IT):

Vasárnap 17.00 órától. (Prága 1, Klimentská 18, 3. em. gyülekezeti terem.)

Úrvacsora: Lapunk következő számaiban pontosítjuk.

Bibliára: Havonta egyszer istentisztelet helyett; a következő bibliára időpontját és témáját lapunk következő számaiban pontosítjuk.

Vasárnapi iskola: az istentisztelet alatt, a fenti címen. A következő foglalkozások témája a lap alján olvasható.

Konfirmációi felkészítés: érdeklődni a lelkésznel lehet.

Házi IT, házi úrvacsora, lelkigondozói beszélgetés: a gyülekezet lelkészével egyeztetendő.

A lelkész elérhetőségei: Éles György, cím: Třeboradická 45, Prága 8 – Kobylisy, telefon: +420-776-387179, e-mail: eles.gyorgy@gmail.com.

Énekkari próbák: kedden 18.30-tól, Nemzetiségek Háza, magyar kisebbség irodája, (Prága 2, Vocolova 3)

Pilzen: A következő istentisztelet helyszíne és időpontja egyelőre ismeretlen.

Brünn: A következő istentiszteletre **december 14-én 17.30 órai kezdettel** kerül sor. Cím: Radlická 8. („Krokodilos ház”).

Egyéb információ: www.reformata.cz

GYÜLEKEZETÜNK ÉLETÉBŐL

– **December 11-én Prágában az istentiszteleti alkalom elmaradt.** Helyette Lovosicében tartott istentiszteletet Éles György lelképásztor. A gyülekezeti alkalomról az ÜZENET 3. oldalán olvasható **rövid összefoglaló.**

– **A december 4-i szeretetvendégségről** készült rövid **beszámoló** az ÜZENET 4. és 5. oldalán található.

– **December 18-án presbiteri gyűlés.** A gyülekezet lelkésze ezúton kér minden presbitert, hogy jelenjen meg **az istentisztelet után kezdődő megbeszélésen.**

A karácsonyi, **úrvacsorával** egybekötött istentiszteletre **karácsony első ünnepén, december 25-én vasárnap** kerül sor,
a szokott időpontban,
délután 17.00 órai kezdettel.

VASÁRNAPI ISKOLA

Az aktuális és következő foglalkozások témái (a hitoktató a „műsorváltás” jogát fenntartja):

Január 8:

(6.) *Feleség Izsáknak (1Mózes 24)*

ÜZENET – A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓI GYÜLEKEZET HETILAPJA

Felelős szerkesztők: Éles György, Dienes Kornélia, Hlavács Pál.

Lapunkat ingyenesen terjesztjük, de fenntartására bármilyen segítséget örömmel elfogadunk.

E-mail (hetilap rendelések - heti egyszeri küldés elektronikus formában): uzenet@reformata.cz

Banki kapcsolat: 7190131205/4000, **Számlanév:** Dienes Kornélia (Maď. ref. sbor)

IBAN CZ7040000000007190131205, BIC (=SWIFT) SOLACZPP